

за библиотеката му всѣка година нови и полезни книги. Увеличаватъ се книгитѣ въ библиотеката му, изваждатъ се и се раздаватъ на четци отъ време на време. А народътъ въ селището живѣе все съ старитѣ си разбирания за производство, все съ старитѣ си хигиенични навици и старата култура и невежество. Такова читалище е мъртво.

Не, читалището трѣбва да бжде живъ **организъмъ**. Да се чувствува пулсътъ му и отъ приятелитѣ и противникитѣ му. Такова ще бжде, когато въ управителнитѣ му органи влизатъ хора дейни, единомушни, когато е въпросъ да се работи за народна пробуда.

Ето какъ може да се одухотвори читалището :

Понеже зимниятъ сезонъ е най-благоприятниятъ за просвѣтна дейностъ, въ началото на есенята управителниятъ, провѣрителниятъ и театралниятъ съветивъ общи събрания начертаватъ плана за бждещата си дейностъ. Нищо случайно не трѣбва да има въ нея. Всичко да бжде опредѣлено съ огледъ на частичнитѣ цели, които читалището си поставя да постигне презъ сезона. Съ огледъ на силитѣ, съ които разполага, ще се реши, какви беседи или курсове могатъ да се минатъ, какво ще е отъ най-голѣмъ интересъ да бжде прочетено и обсъждено; кога подхожда да бждатъ дадени вечеринки, кои пиеси и съ огледъ на какви цели

могатъ да бждатъ дадени на читалищната сцена. Тая дейностъ на читалището не трѣбва да бжде едностранчива. И главно не трѣбва да се хаятъ сили да се говори върху въпроси, които народътъ не разбира, следователно, не ще го интересуватъ. Въ плана за дейностъ трѣбва да има сказки и четения преди всичко за производството, което преобладава въ селището. Нашето земедѣлие, овощарство, скотовѣдство, млѣкарство и пр. сж още примитивни, и може много нѣщо да се каже по тия въпроси на нашия селянинъ. Ние сме българи, но не познаваме историята си, географията си, не познаваме много отъ законитѣ, нарушаваме ги и теглимъ последствията. Мнозина отъ нашитѣ селяни нѣматъ елементарни познания по аритметика и геометрия. Въ единъ кратъкъ курсъ могатъ да се дадатъ познания и на тѣхъ. Още по-малцина познаватъ нашата художествена литература и не се интересуватъ отъ нея. А много има да се поучимъ отъ творенията на нашитѣ писатели; много наши недъзи, обществени и лични, можемъ да видимъ, да се погнусимъ и да се постареемъ да се освободимъ отъ тѣхъ. Много, изобщо много сж областитѣ, за които може и трѣбва често да се приказва на нашия народъ. За всѣко време и мѣсто ще се изработва специаленъ планъ. Едно трѣбва добре да се помни — **на всѣка сказка, беседа, четения и пр. да се каже нѣщо**